

Klenovské noviny

dvojmesačník obce Klenovec

X. ročník

Číslo 5/30. október 2013

klenovskenoviny@klenovec.sk

Zdarma

Desať spoločných rokov

Mikroregión Sinec – Kokavsko v spolupráci s Miestnym kultúrnym strediskom v Kokave nad Rimavicou a OZ RODON Klenovec pripravil v sobotu 5. októbra 2013 podujatie venované 10. výročiu svojho vzniku - 10 SPOLOČNÝCH ROKOV v Kultúrnom dome v Kokave nad Rimavicou. Podujatie bolo spojené s prezentáciou obcí, členov mikroregiónu a kultúrnym programom.

Na úvod privítali všetkých účastníkov členky moderného tanca TS STORM z Kokavy nad Rimavicou. Predseda mikroregiónu Ján Chromek krátkym príhovorom priblížil založenie, činnosť a poslanie mikroregiónu, združenia obcí, občianskych združení a podnikateľov, ako aj aktivity, úspešné projekty a podujatia usporiadané počas desiatich spoločných rokov. Moderátorkou podujatia bola Janka Krotáková, ktorá postupne priblížila jednotlivé obce a trochu „vyspovedala“ primátora a starostov otázkami. Pýtala sa ich na to, čo sa im podarilo počas ich pôsobenia vo funkciách zástupcov, štatutárov mesta a obcí. Ale aj na to, čo by odporučili vidieť návštevníkom a turistom v meste a obciach, aké majú plány do budúcnosti, čo by chceli ešte zrealizovať. Počas komentárov

o členoch mikroregiónu prebiehala súčasne aj obrazová prezentácia o ich činnosti, zaujímavých aktivitách, podujatiach. Prezentáciu spracovala Stanislava Zvarová aj na základe podkladov manažérky mikroregiónu Milady Kochanovej.

Hovorené slovo a prezentácie boli popretkávané tancom, spevom, hrou na heligónke a gitare. V kultúrnom programe sa predstavili deti z Materskej školy v Utekáci, tanečníci moderného tanca SMT Bzučo z Hnúšte, tanečníci FS Vepor z Klenovca, heligonkári Ján Kožiak st. a Ján Kožiak ml. z FS

Vepor, sólová speváčka Alžbetka Váradiová z DFS Mladost' z Klenovca v sprievode heligonkára Jána Kožiaka st., Zuzka Margitanová (spev s gitarou) a domáci tanečníci FS Kokavan.

Podakovanie patrí všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a realizácii podujatia – Janke Krotákovovej, Stanislave Zvarovej, Milade Kochanovej, zvukárom Pavlovi Vančíkovi a Jaroslavovi Spišiakovi, fotografovi Petrovi Vranskému, účinkujúcim a všetkým členom mikroregiónu.

Milada Kochanová
manažérka MR Sinec- Kokavsko

Mesiacec úcty

Vo štvrtok 10. októbra sa v kinosále kultúrneho domu pri príležitosti Mesiaca úcty k starším stretli všetci tí, ktorí v roku 2013 oslávili a oslavia okružie životné jubileá, ale aj tí, ktorých vlasy sú striebisté, tvár zdobia vrásky a ruky zviera nejjeden mazoľ. Pre všetkých pripravili kultúrny program z vďaky a úcty, poskladaný z hovoreného slova, hudby a spevu. Programom, ktorý bol venovaný Mesiacu úcty k starším, sprevádzala členka ZPOZ-u v Klenovci (Pokračovanie na 2. strane)

Zástupcovia členov Mikroregiónu Sinec-Kokavsko sa stretli pri príležitosti 10. výročia vzniku mikroregiónu.

Kde sme boli a kam sa uberáme...

Vážení spoluobčania, často píšeme v našich novinách o tom, čo robíme a čo plánujeme robiť. No možno by bolo zaujímavé pripomenúť si aj roky minulé a porovnať minulosť-kde sme boli - so súčasnosťou, kam sa uberáme. Pripomeňme si, ako to bolo v našej obci pred 65 rokmi. So záujmom som si prečítala zápis v našej kronike a chcem sa s týmito informáciami podeliť aj s vami:

Od roku 1948 boli v obci dva obchody potravín, dva ležiarske obchody, jeden obchod sklo-porcelán, dva s rozličným tovarom, jeden družstevný hostinec, štyri súkromné hostince. Od roku 1953 bola v obci Jednota, spotrebné a výrobné družstvo v Klenovci, ktoré malo 15 prevádzkových jednotiek s rôznym sortimentom tovaru, takže obyvatelia našej obce nemuseli za nákupmi cestovať. Dňa 23.3.1950 bola uvedená do prevádzky hydinárska farma, kde sa chovalo 300 nosníc (produkcia 30 000 vajčiek

ročne) a 7 000 kurčiat ročne pre trh. Klenovčania využívali každú príležitosť, keď našu obec navštívili verejní činitelia z Banskej Bystrice a Bratislavy k tomu, aby sa dožadovali nejakého závodu. Táto príležitosť prišla so závodom Slovenka, pre ktorý sa brigádnickými prácami adaptovala bývalá koželužňa Jána Zúrika. Výroba bola začatá 29. augusta 1951, prácu tu našlo 50 a neskôr až 70 žien. Vyrábalo sa spodné prádlo. Zamestnanie žien bolo prínosom pre domácnosti.

Pribúdali aj autobusové linky z Klenovca na Ráztočné, na Antalovú lúku, do Hlbokého, do Hnúšte, do Kokavy nad Rimavicou. V roku 1950 sa začalo so stavbou kúpaliska. Pri výkopových prácach veľa pomohla stredoškolská mládež a ich učители. Otvorilo sa v roku 1955. V roku 1950 sa začala stavba strednej školy. Obec poskytla pozemky a 60 m3 dreva na lešenie. Občania poskytli 900 povozní-

nych a 1 500 ručných pracovných dní. Žiaci s učiteľmi nachystali cca 50 m3 piesku a členovia ČSM 40 m3. Kolaudácia bola 29.1.1953. Nemohla však byť sprevádzkovaná, lebo nemala vodu. Na túto dôležitú vec projektanti nepamätali. A tak občania, hlavne rodičia žiakov, vykopali 800 m dlhý kanál pre potrubie. Cez prázdniny škola slúžila ako rekreačné stredisko školskej mládeže.

V roku 1948 boli odhalené pamätné tabule na budove MNV, na budove potravín, na Ráztočnom na hostinci a v roku 1949 bol Klenovec vyhlásený za partizánsku obec. Priestor na námestí začali pretvárať na park. Najviac hodín tu odpracovali žiaci s učiteľmi a dobrovoľníci. Park bol slávnostne otvorený 9.5.1950 a dostal meno Park mieru. V roku 1952 akademický sochár Ladislav Majerský na mieste vykresal z kameňa sochu Partizána. Ženy z obce sa zaviazali udržiavať ho. Od

roku 1951 sa o zdravie občanov staral MUDr. Belan. Od roku 1951 mala obec vlastnú sanitku, od roku 1952 vlastný röntgen a od roku 1953 aj zubnú ambulanciu. V roku 1955 bola v Klenovci otvorená lekáreň.

V marci 1957 bolo založené Jednotné roľnícke družstvo v Klenovci. V septembri druhé, samostatné JRD v Pavlinku a tretie JRD na Hliňanci.

V prvej časti článku boli zachytené roky 1948 – 1957. (Pokračovanie v budúcom čísle). Zdroj: Obecná kronika, zapísal kronikár Ondrej Hruška

Vážení spoluobčania, nuž tieto roky stoja za pripomenutie. Všetko, čo bolo vybudované v ťažkých časoch po vojne, bez eurofondov (ktoré nám vnucujú aj veci ktoré nepotrebuje), ale so zánietením občanov a samosprávy a pomocou verejných činiteľov, ktorí mysleli aj na ľudí v našej obci, nám slúži dodnes. Naši predkovia to dokázali a robili pre nás - pre svoje deti a vnúčatá.

Zlata Kaštanová, starostka obce

Mesiace úcty

(Dokončenie z 1. strany)

Anna Koldrásová, ktorá predniesla aj úvodnú báseň. Po básni nasledoval príhovor starostky obce **Zlata Kaštanovej**, po ktorom nasledoval kultúrny program. Ako prvá zaspievala speváčka DFS Zornička **Alžbetka Váradiová** a po nej sa predstavili dievčatá z dievčenskej speváckej skupiny DFS Mladost s blokom východniarskych piesní. Obe programové čísla hudobne sprevádzal heligonkár **Ján Koziak**. Ako hosť programu vystúpil spevák **Otto Weiter**, ktorý svojou bezprostrednosťou dokázal na tvárach všetkých zúčastnených nielen vyčariť úsmev, ale aj rozohrať žilky či vyprovokovať spev. Spolu s ním účinkovali **Peter Vašek**, **Andrea Fischer** a **Lýdia Volejničková**.

Na záver starostka Zlata Kaštanová poďakovala a zažehnala všetkým pokojnú jeseň života, aby im z tváre nikdy nezmizol úsmev, pretože za úsmevom sa skrýva šťastie a spokojnosť. Po skončení slávnostného programu sa stretla starostka Zlata Kaštanová a zástupca starostky Ján Dovaľ s občanmi, ktorí v roku 2013 oslávili a oslavia okružné životné jubileá, aby im zablahoželeli, spoločne si zaspomínali a strávili príjemný večer.

- jz -

Prezentácia našej MAS pre zástupcov MAS Zlatá cesta

V dňoch 9.-10. októbra navštívili našu MAS Malohont zástupcovia z MAS Zlatá cesta, ktorým sme sa v spolupráci so starostami, podnikateľmi a zástupcami občianskych organizácií snažili ukázať to najlepšie z realizácie prístupu LEADER v našom regióne.

Počas dvoch dní sme účastníkom tejto informačnej aktivity predstavili niekoľko projektov obcí podporených prostredníctvom MAS, ako bola napríklad rekonštrukcia Lesíka v Rimavských Zalužanoch, rekonštrukcia verejného priestranstva v Hrachove, vybudovanie labyrintu v Drienčanoch, rekonštrukcia bývalej školy v Babinci, rekonštrukcia knižnice v Hnúšti a rekonštrukcia Klubu dôchodcov v Klenovci, ale aj podnikateľské projekty zamerané na rekonštrukciu

rodinného domu na ubytovanie na súkromí v Horných Zahoranoch a jeho zariadenie. Okrem toho sme spoločne absolvovali prehliadku teriakovského mlyna, prezentáciu Salaša pod Maginhradom a prezentáciu činnosti MAS v priestoroch kancelárie v Hrachove. Cestou po regióne sme informovali zástupcov MAS Zlatá cesta aj o rekonštrukcii prístrešku nad zdrojom pitnej vody v Babinci a autobusovej zastávky v Horných Zahoranoch a o prvej etape výstavby pódia v obci Drienčany ako o príkladoch projektov podporených v rámci grantového programu MAS.

Súčasťou takmer každej prezentácie projektu na mieste bolo malé občerstvenie. Spestrením programu prvého dňa bola ukážka výroby a ochutnávka syrov na Salaši pod Maginhradom, neplánovaná ochut-

návka čerstvého jablčného muštu v hrachovskej muštárni, občerstvenie v prírodnom prostredí Lesíka v Rimavských Zalužanoch a večerné posedenie pri ľudovej hudbe FS Vepor z Klenovca. Druhý deň to boli tradičné i menej tradičné koláče v Babinci a v Klenovci či chlieb s masťou v Drienčanoch a nechýbali ani ochutnávky tekutých plodov z páleníc v našej MAS. Záver exkurzie spríjemnilo posedenie s členkami Klubu dôchodcov v Klenovci, ukážka výroby lubových košíkov a návšteva kováča s podkovičkou pre všetkých zástupcov MAS Zlatá cesta.

Hoci naša MAS leží v jednom z najchudobnejších regiónov Slovenska, veríme, že aj v našom regióne máme čo ukázať. Dôkazom toho boli aj pozitívne reakcie zástupcov MAS Zlatá cesta, ktorým ďakujeme za to, že si tento rok za účelom výmeny skúseností vybrali práve našu MAS. Naša vďaka však patrí predovšetkým ľuďom z územia MAS, ktorí sa pričínili o skvelý priebeh celej informačnej aktivity a našli si čas na predstavenie projektov, prehliadku obcí, zabezpečenie občerstvenia i sprievodného programu.

Miroslava Kubaliaková

V kultúrnom dome zneli v rámci Mesiaca úcty slová vďaky i piesne.

Revitalizácia stredu obce. A čo ďalej?

Niekoľko mesiacov prebieha v našej obci rozsiahla prestavba stredu obce a priliehlych komunikácií ako realizácia projektu pod názvom Revitalizácia verejných priestranstiev, ktorá vyvoláva u občanov našej obce značnú diskusiu s protichodnými názormi. Jedným sa vzhľad nového námestia páči, iní majú veľké výhrady k potrebe takejto veľkej prestavby, k vzhľadu niektorých objektov, ale hlavne k potrebe a využitiu niektorých prvkov v prospech občanov obce. Ťažko si totiž predstaviť, že aj v budúcnosti sa budú v Klenovci prechádzať desiatky turistov ako v historických jadrách niektorých miest, alebo kúpeľných hostí po kolonáde, vysedávať okolo fontány, ktorej prevádzkovanie si nedovoľujú ani väčšie mestá, podobne bude nevyužitá neúnosne veľká a nehodiaca sa autobusová zástavka a pod. Pôvodne som sa k tejto problematike nechcel vyjadrovať, inšpiroval ma však k tomu rozhovor so starostkou pripravovať projekty také, ktoré sú potrebné pre zlepšenie života občanov a pod., uverejnený v minulom čísle Klenovských novín. V podstate s jej vysvetlením o realizácii projektu možno súhlasiť, zaujali ma však jej prezentované myšlienky o vzťahu občanov k obci a potrebe väčšej informovanosti občanov o dianí v obci. A tu je pes zakopaný.

Okrem väčšej informovanosti občanov je potrebné v prvom rade zainteresovať občanov pri príprave v rôznych pripravovaných projektoch, akciách, dbať na ich pripomienky, pripravovať projekty také, ktoré sú potrebné pre zlepšenie života občanov a pod. Potom sa zlepši aj vzťah občanov k týmto prácam, pretože si občania uvedomia, že sa to robí pre ich potreby. V tom bola aj najväčšia chyba tohto projektu, ktorý znamená takú rozsiahlu zmenu rázu stredu obce, že nebola daná napríklad prvá štúdia na širšiu diskusiu a pripomienky občanov, pretože ako sa hovorí, viacej hláv - viac rozumu. Tak by sa isto tento projekt

viac približoval predstavám občanov a neboli by v ňom mnohé zbytočnosti. Preto treba len privítať snahu súčasného vedenia obce prijímať pripomienky občanov a ich návrhy na pripravované investície pre najbližšie roky. V prvom rade však bude potrebné vyriešiť novú vzniknutú situáciu na námestí hlavne okolo parkovania áut, keďže novou tvárou námestia sa ešte zhoršila aj tak zlá situácia pre parkovanie áut. Preto podporujem rozhodnutie obecného zastupiteľstva o umožnení parkovania v časti námestia, pretože si treba uvedomiť, že dnes je auto súčasťou bežného života občanov, stred obce je centrom obchodov, služieb obyvateľom a pod. Hlavne starší občania potrebujú auto na pravidelný presun k lekárom, atď. Okrem toho dnešné parkovanie áut po chodníkoch porušuje dopravné predpisy, ale aj ohrozuje chodcov pri obchádzaní áut po hlavnej ceste. Netreba ortodoxne trvať na svojich predstavách, ale prispôbiť sa meniacim situáciám pre uľahčenie života občanov. Problémom parkovania áut sa v súčasnosti boria skoro všetky obce a mestá, pretože neustále pribúda počet áut a ubúda parkovacích plôch. Je to problém, ktorému sa nedá vyhnúť a odkladaním jeho riešenia sa situácia len zhorší.

Dovoliť si aj niekoľko pripomienok a návrhov na pripravované investície pre najbližšie obdobie. Nie som si istý o potrebe plánovanej výstavby rozhľadne na Chorepe. Nevieť či zvýši turistický ruch v našej obci, pretože podobné rozhľadne už dávno existujú v iných navštevovanejších oblastiach Slovenska. Podobne by podľa môjho názoru bolo potrebné ešte raz dôsledne zvážiť výstavbu športovej haly po stránke finančného zaťaženia na prevádzku, keď sú problémy pri udržiavaní kúpaliska, futbalového ihriska, multifunkčného ihriska, ale je potrebné zvážiť aj využitie haly. Treba brať do úvahy, že napr. Hnúšťa má športovú halu, ale má aspoň dvojnásobný počet obyvateľov,

základné školy, stredné školy, špeciálnu školu, centrum voľného času, ktoré môžu využívať jej služby pre športové aktivity, futbalové družstvo žiakov, dorastencov, dospelých, bedmintonistov, ale hlavne volejbalové družstvá žien a junioriek hrajúcich vrcholové súťaže a poriadajúce turnaje za účasti aj zahraničných družstiev, na ktoré chodia pozvudzovať mnohí diváci a fanúšikovia aj z okolia. Preto neviem, aké využitie bude mať naša hala.

Ako prioritu pre investície v najbližšom období by som zaradil konečne venovať všetko úsilie pre realizáciu neustále odkladaného riešenia chodníka hlavnej cesty od ZŠ po námestie, podobne by sa do plánov mala zahrnúť aj sľubovaná úprava chodníka a celkového priestoru na Majeri, ktorému roky nikto nevenuje pozornosť, hoci okolie všetkých obchodov v obci sa už dávno vytvorilo. Chcel by som upriamiť pozornosť aj na roky nedoriešený svah na hlavnej ceste na Ul. 9. mája na cca 30 m úseku od č. domu 800-802, ktorý okrem neestetického vzhľadu znamená nebezpečie pre dopravu, ale aj znemožňuje vchod do dvorov priliehlych rodinných domov. Spomenul som niektoré, ale takýchto oblastí je v obci viac a od občanov bude isto viac požiadaviek na ich odstránenie. Preto by bolo potrebné, aby sa poslanci OZ na niektorom zasadnutí, možno aj mimoriadnom, prešli obcou, na tvári miesta sa presvedčili o potrebe a aktuálnosti riešenia navrhovaných pripomienok a návrhov občanov a podľa toho ich zaradili do plánovaných investícií na najbližšie obdobie. Aby sa o plánovaných investíciách nerozhodovalo za zeleným stolom, prípadne vplyvnějšího lobingu niektorých jednotlivcov alebo skupín, ale naozaj podľa náležitosti a akútosti. Tak sa isto zabezpečí väčšia spokojnosť občanov a zlepši sa vzťah občanov k obci a dôvera k poslancom a vedeniu obce.

Slavomír Hruška

Výstava Plody zeme, aj prezentácia tradičných remesiel Návraty k hudobným tradíciám

V dňoch 27. – 29. septembra sa konal už XIII. ročník cezhraničného folklórneho festivalu Návraty k hudobným tradíciám družobných obcí Klenovec (Slovensko) a Mihálygerge (Maďarsko), Občianskeho združenia RODON Klenovec a Nadácie pre Mihálygerge.

Festival sa začal v Klenovci výstavou tekvicových strašidielok, ochutnávkou tekvicových špecialít a výstavou Plody zeme, do ktorej sa zapojili MŠ Karola Pajera, Špeciálna základná škola a ZŠ V. Mináča v Klenovci. Na výstavu Plody zeme sa zapojili Zuzana Sihelská, Pavel a Mária Kochanovci, Ľubomír Zvara, Stanislava a Jaroslav Zvarovci, Iveta Dovalová, rodina Pavla Kochana a Daniela Parobeka, Vojtech Radič, Elenka a Mária Mináčové, Michal a Elenka Kubaliakovci z Hrachova a obec Mihálygerge. Za špeciality ďakujeme MŠ Karola Pajera, Elenke Mináčovej, Elenke Samásovej a obci Mihálygerge. Súčasťou podujatia bola aj prezentácia remesiel s tvorivou dielňou, ktoré sa konali v rámci projektu Remeslo má zlaté dno s finančným príspevkom Ministerstva kultúry SR. Výrobu postavičiek zo šupolia nám predviedla Eva Dolinajová z Tisovca a výrobu košíkov z ľubov Michal Dovala z Klenovca. Za zapojenie

sa všetkým veľmi pekne ďakujeme. Program pokračoval kultúrnym programom, v ktorom účinkovali FS Vepor z Klenovca, FS Ipoly z Mihálygerge a ľudová hudba Smyki Olešnice z Poľska.

Druhý deň pokračoval festival v družobnej obci Mihálygerge, kde od rána prebiehala súťaž vo varení kulinárskych špecialít. V súťaži mužská spevácka skupina FS Vepor vyhrala 3. miesto, varili kotlíkovú kapustnicu. Prebiehala tiež súťaž domácich pálenok, kde 2. miesto získali klenovskí poľovníci, ktorí v rámci festivalu navštívili poľovníkov z Mihálygerge a spoločne poľovali na diviáciu zver. Podarilo sa im uloviť jedného diviaka a dve jelenice. Ďalej nasledovalo otvorenie nového amfiteátra, kde účinkoval aj FS Vepor. V nedeľu zaspievali členovia MSS FS Vepor v dvoch kostoloch v obciach Egerházege a Karancseszi.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili a tým prispeli k zdarnému priebehu tohto ročníka. - jz -

Speváci z FS Vepor boli úspešní aj vo varení kotlíkovej kapustnice.

Na podujatí sa zoznámili aj s ľudovou hudbou Smyki z Poľska.

Rozhovor s MUDr. Vladimírou Ostricovou

- Teraz je to práve rok, čo ste začali poskytovať zdravotnícke služby v našej obci aj vy. Aký to bol rok pre vašu ambulanciu?

- Čas veľmi rýchlo letí. Je tu opäť jeseň, vlastne už skutočne rok prevádzky novej ambulancie v Klenovci. Nádherná, slnečná jeseň, žiariaca teplými farbami, zároveň jeseň, ktorá v mojej mysli evokuje blížiaci sa koniec roka a bilancovanie. V prenesenom význame - jeseň života, teda starobu a našich seniorov, v ktorých vzhľadom hlavne múdrosť, veľa, veľa skúseností, láskavosť a pokoru. Pred dvomi rokmi, a bol to október, čo som sa po dlhom zvažovaní rozhodla vzdať sa vynikajúceho - kariérneho postu primárky na oddelení dlhodobých chorých v nemocnici v Lučenci, kde som mala vytvorené výborné podmienky. Vzďala som sa ktiéry v prospech ľudí v nádhерnej dedinke pod Veprom. Dopočula som sa o nespokojnosti obyvateľov ohľadom dlhého čakania na vyšetrenie a potreby rozšíriť zdravotnícke služby v prospech pacientov. Aký to bol rok pre túto ambulanciu? Z môjho pohľadu krátky, uplynul rýchlo, bol bohatý na skúsenosti, hojný na nové známosti a chudobný na počet pacientov, v porovnaní s tým, ako naliehavo niekoľko rokov na túto požiadavku (novú ambulanciu), resp. jej potrebu apelovali. A čo alebo kto zmenil ich názor?

- Ako sa vám javí skutočnosť, že ambulancia je zriadená v strede obce? Je to výhoda alebo nevýhoda?

- Pod pojmom stred si predstavujem srdce, veľmi dôležitý orgán. Biblia hovorí o srdci, že z neho pochádza život. Je tu sústredené všetko dôležité – obecný úrad, pošta, obchody, reštaurácia aj autobusová zastávka. Javí sa mi to ako výhoda a to z viacerých pohľadov. Pacienti k nám cestujú aj z okolitých miest. A hlavne tu v tejto polyfunkčnej budove máme láskavých,

ústretočných a výborných susedov. Veľkú výhodu vidím v tom, že sme na tichej, upravenej ulici s možnosťou parkovania a bezbariérovým prístupom, kde sa dostanú aj hendikepovaní pacienti.

- Pobyt v čakárni u lekára mi občas pripadá ako celkom zaujímavá spoločenská záležitosť; dozviem sa o chorobách a ťažkostiach iných, s napätím si predstavujem, čo asi robia tí, čo už sú vo vnútri, popritom ľúštim krížovky... Poskytuje takéto (niekoľkohodinové) „možnosti“ aj vaša ambulancia s čakárňou?

- Nie, takúto „službu“ neposkytujeme, ani nechceme. V našej čakárni, okrem potrebných oznamov, si môžete prečítať odborné letáčky týkajúce sa zdravotných problémov. U nás pacienti čakajú priemerne tak dvadsať minút.

- Máte pre svojich pacientov nejaké odporúčania pred blížiacou sa zimou?

- V prvom rade sa chcem srdečne poďakovať všetkým svojim pacientom, že ich mám, že sa im môžem odborne venovať, čo ma zároveň zaväzuje, aby som svoje znalosti a schopnosti ďalej rozvíjala a tak slúžila všetkým, ktorí mi prejavili, resp. prejavia dôveru. Ide hlavne o prevenciu primárnu. V oblasti ochrany zdravia je to dodržiavanie zdravého životného štýlu, čo by malo byť záujmom každého človeka. Patrí sem zdravé stravovanie, o čom rada poviem všetkým záujemcom. „Zdravý človek je len nevyšetrený pacient“, - žartujú občas lekári. Áno, to, že sa cítite byť zdravým, ešte nie je všetko. Niektoré ochorenia cítiť nemusíte. Cukrovka, vysoký tlak či rakovina môžu byť spočiatku nenápadné. K svojmu praktickému lekárovi by preto mal ísť každý dospelý človek aspoň raz za dva roky na dôkladnú preventívnu prehliadku. Aj keď je mladý, aj keď mu „nič nie je“ a nehovoriac o senioroch, ktorí hoc aj každý mesiac navštevujú

lekára z dôvodu predpisu liekov, potrebujú komplexné vyšetrenie vrátane ekg.

- Čo by ste chceli odkázať obyvateľom Klenovca?

- Prioritne im popriať veľa zdravia, aby nepotrebovali nás, lekárov. No ak to už potrebujú, tak nedať na reči iných ľudí, možno nepravdivých, ale nechať sa viesť svojim rozumom a urobiť maximum pre svoje vlastné zdravie. Klenovčania, ktorí máte záujem o poskytovanie zdravotnej starostlivosti v novej ambulancii, stačí, keď prídete s preukazom poisťovne podpísať dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti. K tomuto úkonu nie je potrebný zdravotný záznam.

- Môžete poradiť starším ľuďom – seniorom v tomto mesiaci, zameranom práve na nich, ako si udržať spokojnú myseľ a dobré zdravie?

- Prichádza jeseň a spolu s ňou nielen pestrofarebná príroda oživená slnkom, ale aj daždivé a pochmúrne počasia, ktoré ovplyvňuje nielen naše zdravie, ale aj psychiku. Je dôležité, aby si človek pestoval svoju fyzickú kondíciu a zároveň sa staral aj o svoje vnútro a myseľ. Dlhé chvíle neseďme nečinne v „spoločnosti“ pesimistických myšlienok či televízorov a počítačov, ale v spoločnosti našich najbližších, alebo v okruhu ľudí, s ktorými sa cítime príjemne resp. máme spoločné záujmy a nájdeme spoločnú reč. Je mesiac úcty k starším. Venujme chvíľu svojho času rodičom a starým rodičom a urobme ich jeseň života krajšou, lebo ich skutočnú hodnotu si, žiaľ, často uvedomíme, až keď ich stolička ostane prázdna. Potešme ich milým slovom, správdzajme ich na prechádzke. Ich myseľ a zdravie utužujeme láskou. Takou láskou, s akou sa oni starali o nás.

Čo sa týka odbornejších rád, tak v minulosti vyšiel článok o pádoch a v tomto čísle Klenovských novín je článok o zhoršenej mobilite – častom probléme seniorov.

Za rozhovor ďakuje Anna Germanová

Spomínajme...

Na ľudí, ktorí rozdávali lásku, sa ne-zabúda...

V tieto dni sa miesta posledného odpočinku jagajú mihotavými ohniami sviečok, dýchajú vôňou chryzantém a iných kvetov. A práve tieto kvety svojou prenikavou vôňou a krásou vyjadrujú spomienky pozostalých na svojich najbližších, s ktorými sa v priebehu roka navždy rozlúčili.

Zoznam občanov, ktorí nás navždy opustili od 1.1.2012 do 31.10.2013

Ulická Oľga, 1957
 Pauko Samuel, 1918
 Mináč Pavel, 1925
 Bálint Ján, 1943
 Schmidt Viliam, 1942
 Paľo Roman, 1986
 Šimová Marcela, 1944
 Bálint Daniel, 1950
 Struhár Ján, 1934
 Láska Pavel, 1917
 Nováková Tatiana, 1967
 Paľová Júlia, 1928
 Cibul'a Ján, 1950
 Bútorová Zuzana, 1936
 Sihelský Ondrej, 1942
 Bálintová Elena, 1956
 Oravcová Mária, 1933
 Bálintová Mária, 1919
 Cibul'a Ján, 1947
 Černáková Anna, 1925
 Kubinec Jozef, 1947
 Tomáš Roman, 1981
 Cibul'ová Eva, 1960
 Antal Juraj, 1951
 Oláh Ladislav, 1949
 Brndiarová Zuzana, 1928
 Ing. Moncol' Milan, 1949
 Figuliová Božena, 1948
 Antol Viktor, 1927
 Ištoková Elena, 1924
 Kožiaková Elena, 1926
 Berkyová Janka, 1978
 Ostrica Pavel, 1923
 Brndiarová Elena, 1922
 Piaterová Milena, 1961
 Antal Ján, 1929
 Kocková Irma, 1923
 Parobeková Mária, 1930
 Antalová Zuzana, 1922
 Farkaš Milan, 1954
 MUDr. Cibul'a Ján, 1932
 Dobošová Mária, 1926
 Mináčová Emília, 1929
 Grlická Marta, 1942
 Demeter Ján, 1933
 Zúriková Zuzana, 1927
 Brndiarová Mária, 1945
 Čajková Zuzana, 1942
 Figuli Michal, 1927

Kedže nám nie je súdené dlho žiť, zanechajme po sebe svedectvo, že sme žili.

(L. Plinius)

Spevokol z Klenovca na prehliadke v Rimavskej Sobote.

Spevokol ECAV má už 25 rokov

Písal sa rok 1988, bol október. V predošlom roku začal v cirkevnom zbore pôsobiť nový pán farár Dušan German. Hoci to boli časy ťažké pre pôsobenie cirkvi, usiloval sa spolu so svojou rodinou robiť čo najviac pre vnútorné duchovné pozdvihnutie klenovských evanjelikov. Jednou z aktivít bolo založenie zborového spevokolu, ktorý mal 41 zakladajúcich členov. Spievali krásne štvorhlasné piesne, prvýkrát v Nedeľu Biblie, potom na Vianoce. Nasledovali pravidel-

né návštevy a vystúpenia nielen v klenovskom chráme, ale aj počas viacerých zájazdov, nielen na Slovensku. Aktivity sú zachytené vo vlastnej kronike, ktorú dlhé roky píše Slávka Fulerčíková. Tak ako po minulé roky, aj teraz sa klenovský spevokol zúčastnil na prehliadke, ktorá bola v nedeľu 6. októbra v Rimavskej Sobote. Tu spievalo na Božiu chválu osem spevokolov.

Svoje štvrtstoročie si spevokolisti pripomenuli pri návšteve v nedeľné popoludnie 20. októbra.

Čas spomienok je deň 1. november...

**Všade je ticho, tichučko
 keď blízke srdce bolesť obteká.
 Tam vlhkým putom, ktoré ľudí okom,
 dvíhame lásku i veľkosť človeka.**

Ten čas tak rýchlo beží a ani sme si neuvedomili a je tu november. Čas, ktorý nás zastaví a núti vrátiť sa k spomienkam. November je čas chryzantém, zlatistej jesene a spomienok. Práve tu a teraz spomienky pri každom hrobe zaletia do minulosti: - „Nemôže to byť pravda!“ A porovná-vame dátumy so svojou pamäťou. Ten čas, to slovo, ktoré nás zastaví pri tejto udalosti a spomíname. Zapálime sviečku, v ruke držíme chryzantému a myšlienky vysielame do neba. Tí naši príbuzní a známi už nie sú medzi nami. Niekedy v nás blúdia myšlienky, že nebo nám požičiava svojich anjelov. Majú ľudskú tvár i hlas a žijú po našom boku.

Je november čas zlatistej jesene, chryzantém a spomienok.

Tento čas nás núti hľadať zmysel koreňov i svojho života. Stojac uprostred ožiarených hrobov, akoby čosi dávno nové sa pohlo v hlbokom vnútri. Je to bolestivé aj krásne. Trpké, aj plné nádeje. Odišli? Sú tu? Či v inom rozmere?

Stále len čakáme, ale všetko ostáva v srdci všetkých nás a v spomienkach.

Mnohí, na ktorých dnes spomíname, čestne žili, mnohí ani žiť nestačili a ich život skončil v plnom rozkvetu. Mnohí sa dožili pokojnej staroby a odišli ticho a skromne, tak ako žili. Rokmi sa zžívame so svojimi najdrahšími a oni ostávajú časťou nás.

Dnešný deň je tak výnimočný a spolupatričnosť všetkých nás nekonečne blízka. Vzdať úctu a vďačnosť mŕtvym znamená vážiť si život.

Je november čas chryzantém, spomienok a zlatistej jesene, ku ktorej patrí Pamiatka zosnulých, predposledný mesiac roka. Čas sa nachýlil a znova padá lístie. Padá pomaly a ticho, tak ako sa i príroda poberá na svoj zimný spánok. Položme chryzantému, zapálme sviečku a vráťme sa do spomienok.

Z. Kochanová

Stípaček

Milé Klenovské noviny.../IV.

O čo by som sa chcela s vami podeliť? O všetko. A o osobnosti, ktoré v Klenovci vyrástli.

Nedávno som bola v Liptovskom Mikuláši a zašla som aj do Múzea Janka Kráľa. Tak blízko som sa dávno nedotkla mnohých vecí, ktoré sú a nie sú historické. Je tam totiž mučiareň, pripomínajúca presne tie časy, ako to bolo, keď „zlapali Jánošíka“. Dozvedela som sa o „Mravcovi“, videla som nástroje, ktorými zastrášovali tých „ohavných“ zbojníckych odvážlivcov... Nuž veď povedzme si úprimne, že zbojníci boli, sú, aj budú. Predtým v horách a po vychodených cestách, dnes sa to nazýva tunelovanie. Možno sa zmenila „uniforma“ a vylepšili donucovacie nástroje. O tom sa s vami, moji drahí, nechcem rozprávať. Skôr by som chcela, aby sme spoločne boli pyšní na ľudí, ktorých napájala klenovská voda, chránil svojím tieňom Vepor... A je naozaj na koho byť hrdý! To, čo ide do sveta, to je predovšetkým oblasť umenia vo všetkých možných smeroch: maliarstvo, sochárstvo, spisovatelia, lekári, duchovenstvo... Ale je to aj široká oblasť remeselníctva, ktorú akosi menej propagujeme. A to je obrovská škoda! Skromní remeselníci možno robili svoju profesiu dôkladne, aby sa na nich nemohol nik sťažovať. Veď by stratili svoju reputáciu, ak by im niekto pokazil referenciu povestí, a preto nemali čas tak podrobne o sebe informovať či propagovať sa. Oni len robili. Z Klenovca pochádza veľmi veľa významných osobností a je len prirodzené, že si na ne spomínam v čase, keď všetko dookola odovzdáva daň za prijaté dary od Prírody. Červen listom stromov, ktoré majú podobne sfarbené ovocie, zrelú žltohnedú farbu napríklad lípe či javoru, jabloniam podľa farby ich jablčiek...

To všetko v Klenovci je a bude. Budú tam rásť stále nové osobnosti. Ale nesmieme zabudnúť na tých, čo s nami žijú a sú našou oporou a pomocou. V „prázdni-novom“ dvore sa schádzalo naozaj veľa osobností, na ktoré musí byť Klenovec hrdý. Vanda Výrosteková. Ludvig Nábělka. Mirka Nábělková. Samko, Marienka a Janko Velebnovci. Všetci sa do toho dvora vracajú so svojou jednoduchosťou a láskou ku Klenovcu. Všetci v súčasnosti nesmieme pomáhať v celoslovenskom alebo nadštandardnom rámci nám všetkým. Veď si len uvedomíme, aké ťažké je dostať sa napríklad z akejkolvek závislosti či choroby.

Klenovec je bohatý na osobnosti, ktoré už medzi nami nie sú (Mináč, Banciková – to sú tie najzvučnejšie), ale aj na ešte stále súčasných. Vanda Výrosteková počas našich prázdnin s nami nacvičovala divadlo a skoro každý večer sme si ho hrali na dvore pod drevnicou u Hámošov (tá vyhorela). Ale my sme ju NAOZAJ nepodpálili, to bolo oveľa neskôr. ☺ A Ludvig Nábělka pomáha tým, čo sa dostali na šikmejšiu plochu v rámci hier, automatov a drog. Mirka Nábělková - Ježková zasvätila svoj život slovenčine, Janko Velebný počítačom, Samko chémiu, kde dosiahol naozaj mimoriadne úspechy a Marienka pedagogike. Tá, čo si zaslúži vďaka za opatrovanie toho bohatého na ľudské osudy, ale aj tak veľmi úzkeho dvora, sa volá Vierka Vančíková Bartová. Bola vždy a všade, kde sme boli my. A stráži dodnes muškátmi dvor, na ktorý už mnohí zabúdajú. Asi niet veľa dôvodov pripomínať si ho, ale dá sa to v mnohom oživiť.

Spoločne začnime! Niet dvora bez osobnosti človeka. Niet človeka bez toho, aby vyznačil svoju cestu. Aj preto ľúbim Klenovec.

Zuzana Švecová

Členovia folklórneho súboru Vepor sa opäť aj v tomto roku zúčastnili medzinárodného folklórneho festivalu v Čiernej Hore.

Voľný čas v Čiernej Hore využili na plavbu loďou na neďaleký ostrov.

FS Vepor v Čiernej Hore

Folklórny súbor Vepor sa v dňoch 16. – 22. septembra zúčastnil na medzinárodnom folklórnym festivale Septemberfest 2013 v Hercegi Novom v Čiernej Hore. Členovia súboru prežili príjemný týždeň pri Jadranskom mori, kde okrem vystúpení a sprievodu mestom navštívili loďou aj neďalekú pláž na ostrove, kde mali možnosť sa okúpať. Členovia FS Vepor si mohli prezrieť mesto, ktoré obkolesovali pekné parky s palmami, ochutnať miestne špeciality a pozrieť si historickú časť mesta a pevnosť, ktorá stráži vstup do zálivu. Na zre-

alizovanie zájazdu do Čiernej Hory finančne prispeli členovia FS Vepor; Občianske združenie RODON prispelo na prepravu, za čo veľmi pekne ďakujeme. Za sprostredkovanie a spoluprácu ďakujeme Jozefovi Šulekovi, vedúcemu Folklórneho súboru Jánošík z Fíľakova, s ktorými sme už druhýkrát spolu cestovali a získali tak nových folklórnych kamarátov. Ďakujeme aj šóferom autobusu Júliusovi Sendrejovi a Júliusovi Horváthovi za bezpečnú jazdu a za profesionálny prístup. Bol to pekný týždeň s nezabudnuteľnými zážitkami.

- jz -

Na Gemerskej podkovičke vystúpili aj naše detské folklórne súbory.

Po roku opäť v Kišnánai

V sobotu 19. októbra sa heligonkári a členovia mužskej spevackej skupiny Folklórneho súboru Vepor predstavili v maďarskej obci Kišnánai (Malá Nána), ktorá sa nachádza v pohorí Mátra, kde ešte stále znie slovenská ľudová pieseň. Kultúrny program spevákov, spevackých skupín a inštrumentalistov v katolíckom kostole bol venovaný Mesiacu úcty k starším. V kostole tak zneli aj v podaní domácej spevackej skupiny piesne po maďarsky, ale aj po slovensky. Okrem spevackej skupiny z obce Kišnánai, heligonkárov a mužskej spevackej skupiny FS Vepor na tárogáto zahral Béla Deák a spolu s členmi rodiny zahrali a zaspievali. Po operetnom spevákovi sa predstavil domáci inštrumentalista Alexander Sóke a na záver programu všetci zaspievali po maďarsky a po slovensky pieseň Daj Boh šťastia

Ľudia ktorí žijú v pohorí Mátra, hlavne tí skôr narodení, ešte stále hovoria pekne po slovensky a vedia slovenské ľudové piesne. A tak im nerobilo problém zaspievať si spolu s klenovskými spevákmi

a heligonkármi na spoločnom posedení v kultúrnom dome. Tento pekný deň speváci mužskej spevackej skupiny FS Vepor zakončili piesňou S Bohom sa tu mávajte... Táto rozlúčková pieseň sa neobišla bez slz radosti a dojatia z krásneho stretnutia.

V ten istý deň sa ďalšia zložka FS Vepor, a to ľudová hudba s primášom Jánom Demem, predstavila na 21. ročníku festivalu rómskej kultúry JILOSKERO HANGÓRO v Detve. Naši muzikanti tam robili hudobný sprievod súťažiacim spevákovi v speve rómskych ľudových piesní.

Záver sobotňajšieho dňa vepristi venovali obci Rimavské Brezovo, kde sa predstavili so svojím celovečerným programom pre občanov a jubilantov, ktorí sa zišli v rámci spoločenského večera venovaného Mesiacu úcty k starším v kultúrnom dome v Rimavskom Brezove. Členovia FS Vepor so svojím kultúrnym programom tak prispeli k príjemnému posedeniu, kde si spoločne zaspomínali a strávili príjemný večer.

- jz -

Mužská spevacká skupina folklórneho súboru Vepor počas vystúpenia v kostole v maďarskej obci Kišnánai.

Gemerská podkovička 2013

Piatok 18. október patril v Revúcej detským folklórnym súborom Gemera-Malohontu a pamiatke Evky Skalskej, zakladajúcej členky a dlhoročnej vedúcej detského folklórneho súboru Lykovček. Konal sa tam totiž festival detských folklórnych súborov pod názvom Gemerská podkovička. Stretli sa na ňom detské folklórne súbory Hájik a Lieskovček z Rimavskej Soboty, Mladosť a Zornička z Klenovca, Čížiček z Tisovca, Lykovček z Revúcej a sólistky Alžbetka Váradiová z Klenovca a Andrejka Vranská z Hnúšte.

V dopoludňajších hodinách si účastníci festivalu uctili pamiatku Evky Skalskej pri jej hrobe a pripomenuli si siedme výročie jej úmrtia. Práve Evka Skalská svojou činnosťou významne prispievala k folklórnemu životu v Gemeri – Malohonte. Popoludní sa deti z detských folklórnych súborov zúčastnili tvorivých dielní, v rámci ktorých sa oboznámili s ľudovými tancami, piesňami a hudobnými nástrojmi. V podvečerných hodinách sa v Mest-

skom dome kultúry v Revúcej konal pre verejnosť spoločný program všetkých zúčastnených detských folklórnych súborov.

Cieľom festivalu je podporovať činnosť detských folklórnych súborov Gemera-Malohontu a v neposlednom rade aj folklórne tradície okresov Rimavská Sobota a Revúca.

V mene organizátorov BBSK – Gemersko-malohontského osvetového strediska v Rimavskej Sobotě, Mestského kultúrneho strediska v Revúcej a Literárneho klubu pri knižkupectve KnihaArt v Revúcej sa chceme poďakovať všetkým účinkujúcim a všetkým, ktorí zavítali na Gemerskú podkovičku a prišli podporiť tradičnú a ľudovú kultúru. Už teraz sa tešíme na stretnutie pri ďalšom pokračovaní Gemerskej podkovičky v roku 2014.

Podujatie bolo realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

Magdaléna Kantorová
GMOS Rimavská Sobota

Výstavná činnosť drobnochovateľov

Ako každý rok, aj v roku 2013 sa chovatelia ZO SZCH v Klenovci so svojimi zvieratami zúčastňovali na výstavách. Každý rok prvou v poradí býva propagačná výstava počas Klenovskej rontouky. V tomto roku sme už po šiestykrát mohli vystavovať svoje zvieratá v dňoch 28.-30. júna v priestoroch Špeciálnej základnej školy. Aj touto cestou sa chceme poďakovať vedeniu školy za poskytnutie priestorov.

Ďalšou výstavou, ktorej sa zúčastnili naši chovatelia bola celoštátna výstava mláďat králikov, hydiny a morčiat s medzinárodnou účasťou. Táto výstava sa konala 7.-8. septembra v Košiciach. Vystavovala na nej chovateľka Viera Demeterová svoje králiky Meklenburské strakáče čierne, ktoré boli veľmi vysoko obodované (95 – 95,5 bodov).

V dňoch 21.-22.9. septembra sa konala VII. propagačná výstava v Tisovci, na ktorej sa tiež zúčastnili naši členovia. Viera Demeterová vystavovala králiky a hydinu, Peter Derenčeni holuby a Rudolf Kaštan králiky.

V Čerenčanoch sa 12.-13. októbra konal 17. ročník oblastnej a 28. ročník miestnej výstavy drobných zvierat. Tu vystavovali svoje zvieratá chovatelia: Viera Demeterová králiky a hydinu, Peter Derenčeni králiky a holuby, Rudolf Kaštan králiky, Roman Moncol hydinu a mladá chovateľka Janka Demeterová králiky. Na výstave, kde boli zvieratá hodnotené, sme opäť dosiahli úspech, keď mladá chovateľka Janka Demeterová dostala za králika Meklenburský strakáč modrý 95,5 bodov Čestnú cenu a

Rudolf Kaštan za králika Novozélandský biely 96,5 bodov, králik z najvyšším obodovaním, tiež Čestnú cenu. Súčasne s touto výstavou sa konala aj klubová výstava Meklenburských strakáčov v Jamníku, okres Liptovský Mikuláš, kde vystavovala Viera Demeterová (je zakladajúcou členkou tohto klubu) svoje králiky a dosiahla vynikajúce výsledky, keď na králika dostala cenu Šampión výstavy (96 bodov).

Ďalšou výstavou by mala byť 8.-10. novembra výstava v Joviciach, okres Rožňava, na ktorú prihlásili svoje králiky Viera Demeterová a Rudolf Kaštan. Pevne verím, že aj na tejto výstave dosiahnu naši chovatelia dobré výsledky a tak úspešne završíme chovateľský rok 2013. Aj takouto formou sa chovatelia ZO SZCH Klenovec snažia prezentovať svoju obec. Verím, že výsledky z výstav budú povzbudením aj pre ďalších našich členov a tak rozšíria počet vystavovateľov z našej chovateľskej organizácie.

Každá výstava je chovateľským sviatkom pre každého chovateľa. Je to miesto, kde môžeme prezentovať svoje zvieratá, stretnúť sa s priateľmi chovateľmi, vymeniť si skúsenosti, predat' či kúpiť chovné zvieratá pre

ďalšiu chovateľskú činnosť. Chovatelia ZO SZCH v Klenovci sú zameraní chovatelia rôznych drobných zvierat. Zameriavame sa na čistokrvnú plemenitbu, aby sme prispeli k zachovaniu genofondu čistokrvných plemien drobných zvierat. Táto záľuba si však vyžaduje obetavosť, každodennú prácu, odborné znalosti, ale aj množstvo

času a financií. Dlhodobé dosahovanie takýchto úspechov dokážu len zariadení chovatelia. Robíme to všetci bez nároku na akúkoľvek odmenu, čo je v dnešnom trhovom spôsobe života obdivuhodné a mnohým ľuďom to nedokáže ani pochopiť. Preto všetkým chovateľom chceme úprimne a srdečne poďakovať a do ďalšieho chovateľského roku popriať veľa zdravia, šťastia a veľa chovateľských úspechov.

Rudolf Kaštan

Úspešní klenovskí drobnochovatelia s trofejami z výstavy v Čerenčanoch.

Minulosť, prítomnosť a budúcnosť nášho kina

(Pokračovanie z minulého čísla)

Postupne aj k nám prenikla éra videokaziet a videorekordérov. Začali vznikať súkromné TV spoločnosti (Markíza, Joj), ktoré postupne zaktualizovali svoje programy. Satelitná televízia umožnila sledovanie programov takmer z celej Európy. Aj v našej obci bola zavedená káblová televízia s dosť solídny výberom programov. Kino postupne strácalo monopol na premietanie filmov - tento si uzurpovala televízia. Dnes pri pohľade na ten najjednoduchší prehľad TV programov môžeme narátať desiatky filmov v slovenskej alebo českej verzii. Technický pokrok sa zastaviť nedá, výrobcovia v zhone za zákazníkom a ziskom sa doslova pretekajú v rozširovaní technických vymožeností TV prijímačov. Aj keď sa posledný módny výstrelok vo forme priestorového efektu 3D neujal podľa ich očakávania, širokouhlé obrazovky, ich sústavné zväčšovanie, DVD, USB kľúče a ďalšie možnosti záznamov a prehrávania obrazu, to všetko znížilo funkciu kina na minimum. Takže aj v našom kine od roku 1993 výkony rapídne klesali. Rok 1994 – 13 591 divákov, 1995 – 9 378 divákov, 1996 – 6 382 divákov a 1997 – 5 090 divákov. Za celý rok 5 tisíc divákov! Od roku 1997 po rok 2012 (teda plných 15 rokov) sa situácia udržiavala zhruba na tejto úrovni. Z minulosti sme sa dostali do prítomnosti. Situácia dospela do skutočnosti, že záznam filmovej kópie sa prestal nahrávať na filmový pás, čo fungovalo takmer celé storočie, a začala sa éra premietania z digitálnych nosičov (DVD, BLU RAY a ďalšie). Od roku 2012 prakticky celý svet prechádza na digitálne premietanie. Toto je aj pre naše kino tá najaktuálnejšia prítomnosť

prechádzajúca do budúcnosti. Ako sa s touto skutočnosťou vysporadúva? Úplne prvé údaje v roku 2011 udávali hodnotu 120 tisíc eur za kompletne namontovanie (vrátane zvuku kvality DOLBY STEREO) tejto novinky do premietacej kabínky. Ale už takto to bolo zavádzané do multi-kín v Bratislave, B. Bystrici, Košiciach a postupne vo všetkých krajských mestách a aj v niektorých okresných, napr. Skalica. Všetko na súkromnej

QUO VADIS ?

báze. Neskôr reagovalo ministerstvo kultúry s audiovizuálnym fondom snahou podporiť vybrané okresné kina v dosť obmedzenej forme. Na jeseň sennom zasadnutí som informoval naše obecne zastupiteľstvo s touto alternatívou, čo pre našu obec (ale zrejme aj pre okresné mestá) bolo len v ríši tých najfantastickejších snov. Keďže kino nemalo čo premietat', dohodli sme sa na odstavení do mája, ako sa situácia vyvinie. Koncom roka 2012 prišla istá spoločnosť s ponukou montáže digitálneho zariadenia v hodnote necelých 6 tisíc eur, čo by pre našu obec za normálnej situácie nemal byť problém. Ovšem väčšina z nás vie, že na Slovensku nie je normálna situácia, že mestá a obce sú neustále krátené na podielových daniach, a teda že 6 tisíc eur je u nás potrebných na dôležitejšie potreby, ako je kino. V marci t.r. sme sa na zastupiteľstve dohodli spustiť premietanie na prenosnom digitálnom zariadení, ktoré sme v MKS a OZ Rodon skompletizovali s investíciou do 500 eur z pokladne kina. V máji sme začali s pokusným digitálnym premietaním

zo starších (a teda aj lacnejších) DVD s tým, že sa uvidí aká bude návštevnosť. Situácia bola zvládnutá organizovanými predstaveniami (školy, MŠ), na „normálne“ predstavenia je návštevnosť slabšia. Skutočne sa potvrdili obavy, že tých 6 tisíc eur by bola značne riziková investícia. Aj v Hnúšti, kde prostriedky od mesta dostali, to ešte nemajú skompletizované a chystali sa premietat' tiež od mája. Toto zariadenie sa namontuje do kabíny a premieta sa z diskov DVD a BLU RAY. S najväčšou pravdepodobnosťou sa na zimné obdobie od októbra do apríla premietanie obmedzí na 1-2 predstavenia mesačne, alebo sa odstaví úplne a spustí sa opäť v máji 2014. Môže sa udržať organizovanými predstaveniami, či už pre školy, MŠ, alebo pre jednotlivé spoločenské organizácie, resp. seniorov všeobecne. V letnom období sú náklady na prevádzku kina minimálne, zanedbateľné, takmer žiadne.

Chcel by som dosiahnuť, aby naše kino malo zmysel a ten bude len vtedy ak vy, obyvatelia Klenovca, budete mať oň záujem. Situácia s kinami na Slovensku je zhruba taká, že ešte aj dnes je dosť miest, ako aj okresných, kde sa nepremiata a súčasne je dosť obcí, ako aj menších ako je Klenovec, kde ľudia kino chcú, podporujú ho a teda sa premiata. Takže všetko je len a len v ľuďoch. Chcel by som poprosiť všetkých čo si tento článok so záujmom prečítali a porozmýšľali nad jeho obsahom, že osobne nemienim na kine profitovať, privyrábať si ako dôchodca, alebo niečo podobného. Nežiadam plat ani žiadnu odmenu. Za tých 28 rokov mi kino doslova prirástlo k srdcu, stalo sa mojim hobby a cítim sa zaviazaný urobiť všetko pre to, aby sa v našej obci zachovalo. Vopred ďakujem všetkým, ktorí zdieľajú rovnaký názor...

Ján Machava

Z minulosti obce

Na čele obce bol starosta (richtár, lichter), ktorý spravoval obec. Jeho zvolenie sa riadilo podľa volebných zákonov uhorského čiže maďarského štátu, do ktorého patrilo aj územie obývané Slovákmi, tzv. Horná zem, Horné Uhorsko, po maďarsky Felvidék. Právomoci starostu boli obmedzené notárom, ktorý bol obýčajne maďarskej národnosti, dosadený štátom. Zúčastňoval sa na všetkých schôdzach a mal hlasovacie právo. Za ČSR mal notár právo veta proti uzneseniam starostu a zastupiteľstva, ak porušili zákon alebo záujem obce. Život obce sa v minulosti riadil zákonmi uhorského, neskôr československého štátu, ale obecná samospráva dokázala na základe zaužívaných zvyklostí a tradícií zabezpečiť občianske a národnostné práva v takom rozsahu, ako to bolo možné. Roku 1852 získal Klenovec od cisára Františka Jozefa zásluhou župného zapisovateľa, notára Jána Moravčíka ml., obyvateľa Klenovca, mestské práva. V obci sa mohli konať trhy, čiže slávne jarmoky. Za ČSR mal Klenovec štatút veľkej obce. Zástupcom starostu bol vicerichtár (vicelichter), ktorý bol obecným gazdom a spravoval obecný majetok, lúky, les a ďalšie nehnuteľnosti. Členovia obecného výboru mali u občanov veľkú vážnosť a autoritu. Veľkú úctu mali aj členovia hospodárskych spolkov: urbárskeho spolku, pasienkovej a želiarskej spoločnosti, ktoré spravovali spoločný les a pasienky. Túto úctu požívali aj učitelia, farári a notári aj v neskoršom období. O udržiavanie poriadku sa staral poverený člen obecného výboru, tzv. kapitán. Jemu podliehali hajdúsi, strážnici a hájníci, ktorí mu hlásili priestupky, krádeže na poliach a neznáme osoby v obci. Mal k dispozícii mladých mužov (policaťov), ktorí boli povinní na požiadanie ísť

s ním dozeráť na poriadok počas jarmokov a zábav. Na ochranu obyvateľov pred ohňom a zločermi a na dodržiavanie nočného pokoja dohliadali noční strážnici (bachteri) a hlásnici, neskôr dobrovoľný hasičský zbor, ktorý mal dobrú povest' v obci, ale aj v širšom okolí. Mal primerané technické a materiálne podmienky a kompetentný veliteľský zbor. Obec úzko spolupracovala s cirkevným zborom, s farárom a učiteľmi-kantormi (boli najmenej dvaja). Cirkev sa starala o duševný život občanov a o udržiavanie národného povedomia, ako aj o vzdelávanie detí v cirkevnej škole. Spravovala cintorín a zabezpečovala zvonárov. Spočiatku boli platení naturaliami, neskôr aj peniazmi. Život v obci bol v minulosti veľmi ťažký. V stredoveku ľud trpel pod nadvládou feudálnych pánov, bol pripútaný k pôde, nesmel sa sťahovať. Až Jozef II. zrušil nevoľníctvo (1781) a uhorská vláda roku 1848 zrušila aj poddanstvo. Klenovskí roľníci však na vykúpenie z poddanstva čakali až do začiatku 20. storočia, keď začali Kubínovci rozpredávať majetok na klenovských vrchoch. V novoveku prežila obec v 30-tych rokoch 20. storočia veľkú hospodársku krízu a vysťahovalectvo. V minulom storočí došlo aj k dvom svetovým vojnám, ktoré sa citelne dotkli obce a jej obyvateľov. Za socializmu prišli ľudia o majetky, o pôdu a živnosti. Demokratický prevrat roku 1989 síce vrátil súkromné vlastníctvo ľuďom, ale hospodárskych, finančných a sociálnych problémov ich nezbavil. Európu trápí finančná kríza a nezamestnanosť a štáty veľká zadlženosť. **Július Molitoris**

Upozornenie

Uzavierka najbližšieho vydania Klenovských novín bude 10. decembra 2013.

Fotografia Anteka – Antonína Vazača v nemeckej vojenskej uniforme. Repro: autor

Ako skončil špión Antek

O Antekovi (vlastným menom Antonín Vazač), narodenom 14. júna 1911 v Šanove v okrese Znojmo, v Českej republike, fašistickom špiónovi, ktorý v zime 1944 – 1945 šarapatil na klenovských vrchoch, sa už veľa pohovorilo, napísalo sa mnoho článkov. A vyšli aj dve publikácie Prípady Antek J. Halaja a Zradca Antek B. Chňoupka, ktoré osvetlili činnosť tohto superšpióna, špeha, vyzvedača a udavača v našom regióne. Aj ja by som chcel prispieť k tejto problematike svojimi postrehmi a spomienkami.

Bol som na rozhraní rokov 1944 a 1945 medzi zadržanými občanmi v kultúrnom dome v Klenovci,

z ktorých Antek vyberal partizánov a odbojárov a odovzdával ich fašistickej polícii. Po ich zatknutí a krátkom vyšetrovaní, ktoré bolo spojené s fackovaním a bitím, ich deportovali do väzenia v Banskej Bystrici a do koncentračných táborov. Počul som na chodbe kultúrneho domu, keď udrul Antek horára Pavla Reptiša zo Sinca, tento vykrič: – Prečo ma biješ? Reptiš bol môj príbuzný. Spolupracoval s partizánmi. Poznal, som ho po hlase. Potom Antek privolať k dvom juhoslovanským partizánom vojaka so samopalom a povedal: – Vykopete si jamečky a dostanete dum-dum kulečky!

Po skončení vojny odišiel Antek na Moravu a tam sa snažil "stratiť z očí". So sebou si násilím priviezol predavačku z drogérie v Hnušti, s ktorou sa chcel oženiť. Tá ho však oznámila československým úradom a Anteka 20. júla 1945 v Hrušovanoch pri Brne zatkli dvaja príslušníci národnej bezpečnosti a dopravili do Rimavskej Soboty. Po roku vyšetrovacej väzby ho postavili pred súd. Musel sa zodpovedať za svoje hanebné činy. Na súdom pojednávaní nič nepriznal, vykrúcal sa, ako mohol, a okrápal nezmysly. Proti nemu svedčilo takmer päťdesiat svedkov. Okresný ľudový súd v Rimavskej Sobote ho 28. júla 1946 odsúdil na trest smrti zastrelením.

Strelol som sa s kaplánom katolíckej cirkvi, ktorý mu mal poskytnúť poslednú útechu a svedek. Povedal mi: – Antek odmietol svedek s poznámkou: Nechcem! Ako som žil, tak zomriem, ale dajte sa mi najesť. Žiadal salámu, rožky a pivo. Pracovníci väznice zohnali, čo mohli. Nebolo to jednoduché, lebo všetko bolo na lístky. Popravu vykonal 2. júla 1946 ráno o 5. hodine. Prítomní boli členovia súdu, stráž a popravné družstvo, osem príslušníkov národnej bezpečnosti s veliteľom. Medzi nimi bol aj Klenovčan, pomocník v mlyne Takáčovcov (už dávno nežije). Celú udalosť mi takto opísal: – Pri stene bolo osem pušiek. Jeden muž nabil štyri pušky ostrými nábojmi a štyri pušky slepými nábojmi a zaistil ich. Nastúpili sme do radu. Veliteľ zavelil: – Do zbrane! Vzali sme pušky. Nikto nevedel, aký má náboj. Antek stál pred nami v putách. Chceli mu zaviazať oči, ale to odmietol. A zakričal: – Zomieram za Beneša a za Stalina! Vtom veliteľ zavelil: – K lícu zbraň! Odistiť! Zacieliť... Páť!

Jednotná salva z ôsmich pušiek vyplašila aj vtáky okolo väznice v Rimavskej Sobote. Anteka pochovali na okraji cintorína. Hrob po rokoch zanikol. Mladšia generácia hrobárov si už nepamätá, kde uložili jeho mŕtve telo. **Koloman Zúřik**

Poruchy pohyblivosti vo vyššom veku

Pohyb je jeden z základných prejavov života, ovplyvňuje sebestačnosť a sebaúctu človeka. Obmedzenie pohyblivosti znamená aj obmedzenie zdravia. Imobilizačný syndróm, alebo syndróm z nečinnosti, je súbor zmien, ktoré vznikajú na podklade poruchy pohyblivosti pri dlhodobom alebo trvalom pripútaní na lôžko alebo do kresla. Jedná sa o zmeny, ktoré prebiehajú v celom organizme, vo všetkých orgánoch a tkanivách. Tieto zmeny vedú k poškodeniu organizmu. Dlhotrvajúcá porucha pohyblivosti môže viesť k ťažkým až nezvratným zmenám. Výrazné patologické zmeny je možné sledovať už behom prvých 7-10 dní. Neschopnosť pohybu predstavuje vážne zdravotné riziko pre akúkoľvek vekovú kategóriu, no zvlášť pre seniorov. Imobilitu možno chápať ako poruchu schopnosti nezávislého pohybu vo voľnom priestore. Podľa dĺžky poruchy pohyblivosti rozlišujeme akútny imobilizačný syndróm, ktorý trvá 7-10 dní, a chronický imobilizačný syndróm, ktorý sa dostavuje po 10 až 14 dňoch trvania obmedzenia pohyblivosti.

Porucha pohyblivosti má svoje príčiny, ktorými

môžu byť silná bolesť a následný strach z bolesti, môže sa jednať o poškodenie či poruchu pohybového aparátu (kostí, kostných spojení, kĺbov, šliach, väzov a svalov). Ďalej pri poškodení alebo poruche nervového systému, či sa už

Imobilizačný syndróm

jedná o centrálny nervový systém (mozog) alebo periférny nervový systém. Celkové ochorenia spojené so slabosťou, poruchy vedomia, infekčné procesy v organizme vedú k imobilite. Samozrejme, vek je rizikový faktor. Vo vyššom veku dochádza ľahšie k poruche pohyblivosti a imobilita sa vyvíja rýchlejšie a s ťažšími následkami. Sklon k poruche pohyblivosti majú ľudia v pokročilom veku, ľudia s nedostatočným príjmom tekutín, bielkovín a vitamínov v potrave. Riziková sú seniori s rôznymi chronickými ochoreniami, osamotení a s náhlou zmenou zdravotného stavu.

Imobilita môže byť primárna – prvotná, to znamená pri priamom následku choroby (zloMENINY, náhle cievne mozgové príhody) alebo

sekundárna – druhotná, napríklad pri srdcovom infarkte alebo operácii. Nedostatok pohybu nepriaznivo ovplyvňuje všetky systémy ľudského tela a spôsobuje komplikácie, ktoré môžu ohroziť život chorého. Imobilita má svoje následky. Už za 36 hodín úplného kľudu na lôžku sa začínajú prejavovať prvé príznaky na pohybovom systéme, obehovom systéme a postupne sa pridávajú aj iné orgánové systémy. U pohybového aparátu dochádza k rýchlemu úbytku svalov a tým k poklesu svalovej sily a vytrvalosti. Nečinnosťou svalov dochádza ku skracovaniu svalových úponov a vyvíjajú sa svalové kontraktúry. Dochádza aj k deformácii kĺbu z dôvodu tuhnutia kĺbových puzdier. Akonáhle kosť nie je zaťažovaná, dochádza k úbytku kostnej hmoty – osteoporóze (rednutie kosti), ktoré sa začína už na 2 až 3 deň imobilít. Po ďalších 14 dňoch nečinnosti je kosť krehká a náchylná k zlomenine. Toto ubúdanie kostnej hmoty (vyplavovanie vápnika z kosti), prebieha bez ohľadu na množstvo vápnika prijatého v strave. Následne sa vápnik ukladá do mäkkých tkanív.

MUDr. Ostricová

Trojnásobný víťaz Šmatlák

V septembri sa rozbehla ďalšia sezóna bedmintonových súťaží. Hráči TJ Družstevník Klenovec po letnej príprave absolvovali turnaje najvyššieho rangu, ale aj miestne a oblastné turnaje vo všetkých vekových kategóriách.

Ako prví sa stretli starší žiaci kategórie U15 na Grand Prix vo Zvolene. Klenovec zastupovala len Vanessa Mináčová, ktorá si právo štartu vybojovala na základe postavenia v slovenskom rebríčku z minulej sezóny. Štartovala vo dvojhre, kde sa prebojovala do 2. kola a tiež vo štvorhre, kde spolu s Gargušovou (KGB Rožňava) nestačili na súperky v úvodnom kole.

O týždeň neskôr bojovali mladší žiaci (U13) v Prešove. Tu si postup na predchádzajúcom kvalifikačnom turnaji vybojovali Frederika Bálintová a Michaela Ostricová. Ani im sa však nepodarilo vybojovať medailové umiestnenie. Dvojhry im vôbec nevýšli a svoje zápasy prehrali hneď v 1. kole. Vo štvorhre síce úvodné stretnutie vyhrali, ale v ďalšom kole už úspešné neboli a tak im patrilo 5.- 8. miesto. Zmiešanú štvorhru si zahrala len Bálintová. S Fabiánom (BC Prešov) však na súperov nestačili a skončili hneď v 1. kole.

Na začiatku októbra sa súbežne konali dva turnaje zaradené do seriálu Grand Prix. V Košiciach hrali najmladší žiaci (U11) a v Bratislave si dali rande najlepšie ženy a muži slovenského bedmintonu. Medaily doniesli Klenovčania z obidvoch kategórií. V Košiciach všetci traja mladí bedmintonisti (Gabko Parobek, Samko Vranský a Evka Hrušková) vystúpili na stupne víťazov. Parobek spolu s Vranským vo štvorhre chlap-

cov a vo štvorhre dievčat Hrušková spolu s Macákovou (KBC Košice). Vo dvojhre mal najbližšie k medailovému umiestneniu Parobek, ale nakoniec bolo z toho delené 5.- 8. miesto. Vranský skončil na delenom 21.- 24. a Hrušková na 10. mieste. Mixový pár Parobek-Hrušková mal smolu, keď hneď v 1. kole narazil na najvyššie nasadený prešovský pár. Zázrak sa nekonal a Klenovčania zakončili turnaj prehrou.

Na seniorskom turnaji v Bratislave mala popri Nikolette Bálintovej, ktorá už v tejto kategórii štartuje niekoľko rokov, premiéru Renata Surová. Viac sa darilo Bálintovej, ktorá vybojovala vo štvorhre spolu s Repiskou (Slávia TU Zvolen) striebro a vo dvojhre pridala bronz. Blízko k medaile mala aj v mixe, ale so Žďárskym (M-Šport Trenčín) nestačili na prvý nasadený pár Šulko-Klečková (Spoje Bratislava) a prehrali v dvoch setoch. Surová v dvojhre ukončila účinkovanie v 1. kole. Zaujímavosťou bol štart súrodeneckej dvojice sestier Surových vo štvorhre žien, keďže na oficiálnej súťaži kvôli vekovému rozdielu spolu hrať nemohli. Sestry síce úspešné neboli (prehrali v 1. kole), ale dojem zo stretnutia bol veľmi dobrý. Pritom Romana Surová už od novej sezóny háji farby bratislavských Spojov. V mixe Surová mladšia neštartovala.

O ďalší týždeň sa v Prešove konala Grand Prix staršieho dorastu (U19).

BK RODON pred 5.ligovou sezónou

Bedmintonový klub RODON Klenovec si zahrá už piatu sezónu v lige zmiešaných družstiev. Aj v tomto ročníku si budú mať možnosť naši hráči zmerať sily v II. lige. V sezóne 2010-2011 sme hrali aj v najvyššej súťaži - prvej lige (extralige). Ostatné sezóny sme účinkovali v II. lige, skupina Západ. Právo účasti v II. lige zmiešaných družstiev, skupina Západ, v sezóne 2013-2014 majú nasledovné družstvá: Spojie Bratislava B, CEVA Trenčín B, BK Šurany, BK RODON Klenovec, ŠKBe Koliba Bratislava, ALIQ Bratislava, M-Šport Trenčín B, BK MI Trenčín B. Súťaž sa odohrá v štyroch kolách. Počas prvých troch kôl sa stretne každé družstvo s každým a v záverečnom štvrtom kole sa súťaž rozdelí na dve skupiny po štyroch, podľa postavenia v tabuľke po 3. kole.

V predchádzajúcich sezónach sa nám stále podarilo umiestniť do štvrtého miesta, takže sme sa vyhli zápasom o udržanie sa v tejto súťaži. V tomto ročníku by naše družstvo mal posilniť Ivan Hruška ml., ktorý je u nás na hosťovaní z TJ Družstevník Klenovec. Vzhľadom k tomu, že túto sezónu nám bude chýbať Nikola Lichancová, museli sme angažovať novú hráčku, Luciu Rybanskú zo Zvolena. Náš klub by v tomto ročníku mali zastupovať títo hráči: Martina Parobeková, Ivana Rosiarová, Lucia Rybanská, Rudolf Kaštan, Radovan Kaštan, Peter Kafavský, Miroslav Lichanec, Vladimír Sedliak, Ivan Hruška ml. V druhej časti ligy by do zápasov mohla prípadne zasiahnuť aj Nikola Lichancová.

Prvé kolo sa hralo už 27. októbra v Trenčíne. Hrali sme proti družstvám CEVA Trenčín B, Spojie Bratislava B a Koliba Bratislava. Každé stretnutie sa hrá na osem zápasov, takže prvé a posledné kolo je veľmi náročné. Každé družstvo tak odohrá v jeden deň 24 zápasov. Naším cieľom je aj v tomto ročníku skončiť do štvrtého miesta, čo by nám po 3. kole zabezpečilo, že horšie už skončiť nemôžeme a tak by hráči v 4. kole nastupovali na zápasy bez stresu a mohli si tak vychutnať krásu tohto u nás v poslednej dobe rozmáhajúceho sa športu.

Rudolf Kaštan

Na východe Slovenska štartovalo sedem klenovských bedmintonistov. Najlepšie si počínala Nikoleta Bálintová, ktorá vybojovala bronz vo dvojhre a prvenstvo vo štvorhre a mixe. Striebro si z metropoly Šariša priviezol Richard Šmatlák, ktorý ho vybojoval spolu s Dávidom Baluchom (PBA Prešov) vo štvorhre dorastencov. Vo dvojhre a v mixe spolu s Droťarovou (Lokomotíva Košice) obsadil 5.-8. miesto. Do 2. kola dvojhier sa prebojovali u chlapcov Ivan Hruška, Dávid Bálint, Pavol Kochan a Renata Surová. Na medailu siahali vo štvorhre chlapcov Bálint spolu s Vavříkom (M-Šport Trenčín), ale bolo z toho len 5.-8. miesto. Vo štvorhrách sa ostatným dvojiciam nepodarilo prebojovať z 1. kola.

Zatiaľ posledným turnajom zo série Grand Prix bol turnaj v Ilave. Tam hrali o body do rebríčku mladší dorastenci (U17) a každý klenovský hráč

si domov doviezol medailu. O trinást cenných kovov sa postaralo sedem hráčov Klenovca. Skvele si počínal Richard Šmatlák, ktorý zvíťazil v každej disciplíne. Vo štvorhre spolu s Jánom Baluchom (PBA Prešov) a v mixe s oddielovou kolegyňou Monikou Hruškovou. Dve striebra vybojovala Renata Surová. V mixe s Ivanom Hruškom a štvorhre s Hangalovou zo Šurian. Dvojica Dávid Bálint - Marek Trnavský vo štvorhre chlapcov takisto vybojovala striebro. Hrušková sa navyše navyše môže pyšniť bronzovými medailami z dvojhry a štvorhry spolu s Vanessou Mináčovou. Medailovú zbierku skompletizoval Ivan Hruška bronzom zo štvorhry chlapcov, ktorý vybojoval s Wildom (M-Šport Trenčín).

Do konca kalendárneho roka sa odohrajú druhé Grand Prix a regionálne turnaje vo všetkých vekových kategóriách a tiež medzinárodné majstrovstvá Slovenska juniorov, na ktorých bude mať zastúpenie aj Klenovec. Ale o tom až v budúcom čísle.

Richard Bálint

Futbalisti ani poriadne nezačali sezónu

A už ju aj skončili

Aj vďaka tomu, že naši futbalisti štartujú v najnižšej možnej súťaži, v ktorej účinkuje len sedem družstiev a tiež vďaka poľudnému hernému systému z dielne riadiaceho orgánu ObFZ, sa prvá časť sezóny 2013-2014 skončila pre našich futbalistov nezvyčajne skoro. Tu sú výsledky nášho mužstva od ostatného vydania KN:

5.kolo – 15.september: Uzovská Panica – Klenovec 2:3 (0:1), góly nášho mužstva: Maroš Hruška v 4.min., Vladimír Parobek v 85.min. a Tomáš Hložka z II m v 88.minúte.

6.kolo – 22.september: Klenovec – Veľký Blh 5:2 (3:2), góly: 23.min. VI.Parobek, 26.min. Ondrej Barto, 38., 63. a 85.min. Pavel Fiľo;

7.kolo – 29.september: Blhovce – Klenovec 2:4 (1:1), góly: 19., 69. a 88.min. min. Miroslav Kubinec, 72.min. Maroš Hruška;

8.kolo – 6.október: Rimavská

Seč – Klenovec 6:0(1:0);

9.kolo – 13.október: Klenovec – Sirk 1:1 (?); V 10.kole, ktorým sa skončila jesenná časť súťaže, malo naše mužstvo voľno.

1. Rim. Seč	9	7	0	2	46:14	21
2. Radnovce	9	6	1	2	43:14	19
3. Klenovec	8	5	2	1	21:16	7
4. Sirk	8	3	1	4	15:27	6
5. Veľký Blh	8	3	0	5	29:25	3
6. Blhovce	9	2	0	7	28:56	3
7. U. Panica	9	2	0	7	20:50	0

Bedmintonisti BK RODON Klenovec vstúpili do piatej ligovej sezóny.